

PREGS I PREGUNTES

Període constituent?

En molts sentits, la legislatura que acaba de començar s'assembla molt a la primera, en què es va decidir quines serien les regles de joc polític dins l'estat d'on som ciutadans. El 1977 se sabia que calia fer com a mínim dues coses essencials: una Constitució amb garanties democràtiques i, a més, encarar d'alguna manera el reconeixement polític dels fets nacionals català, basc i gallec.

El 2004 hi ha la mateixa sensació col·lectiva, però el context que es planteja és ben diferent. La paradoxa, ara, és que és el PSOE qui comença a presentar-se com a garantia que a la Constitució del 1978 no li sobra ni li falta una coma. A més, el PP és molt més sòlid del que va ser mai la UCD i, naturalment, la dreta espanyola ja no necessita fer cap mena de concessió per salvar-se d'una purga democràtica com la que podia haver-se donat després de la mort del general Franco.

Tot plegat configura un mapa ben complicat, perquè ara la Generalitat és en mans del PSC i el mateix Maragall no podrà acceptar perpetuar un sistema de finançament asfixiant, ni una reforma de l'Estatut que no trenqui clarament el sostre polític que va quedar després de les renúncies de la transició i de les imposicions vergonyoses del 23-F.

Això, combinat amb una ERC molt engrèxada i amb un paper rellevant a Madrid -i, molt important, una CiU fent el paper de partit nacionalista que necessita recuperar-se electoralment-, farà que el debat sobre l'organització territorial de l'estat sigui el centre del joc polític tant a Barcelona com a Madrid. I això, òbviament, tindrà repercussions molt greus sobre la solidesa del tripartit. Al temps.

Salvador Cot

La crònica

Guerra oberta al PP valencià i rebuig al tancament de Som Ràdio

Des de dimarts, 13 d'abril

Esclata la guerra al PP valencià. Eduardo Zaplana, mitjançant un comunicat, anuncia que renuncia a la presidència del PP valencià perquè la junta regional d'aquest partit trie dimarts 20 el seu substitut. La trampa d'aquest comunicat rau en el fet que no assenyala el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, perquè ocupe aquest càrrec, fet que és aprofitat pels seguidors de Zaplana per començar a maniobrar perquè el lloc siga per al president de la Diputació d'Alacant, José Joaquín Ripoll. La guerra entre els dos sectors visceralment enfrontats al PP valencià esclata immediatament. Els seguidors de Zaplana comencen a recollir signatures que avalen la candidatura de Ripoll, que té el seu suport bàsicament en les comarques d'Alacant. Els *campistes* contraataquen amb una reunió d'alcaldes que donen suport al president, en la qual l'alcaldessa de València, Rita Barberà, fa una intervenció duríssima contra Zaplana. L'executiva de Castelló també dona suport unànimement a Francesc Camps. A l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, l'enfrontament, que ningú no sabia com podia acabar, era a camp obert. Els seguidors de Camps no descarten deixar que isca elegit Ripoll per després disputar-li el càrrec en el congrés extraordinari que ha de celebrar aquesta formació.

Audiències. Com cada vegada que l'Estudi General de Mitjans (EGM) presenta els seus resultats, tothom està content. Com les eleccions. Tothom amaga les anomalies del sistema i es felicita pels seus resultats, marginant la resta de la informació. Això és especialment evident en el cas de les ràdios. Al Principat els resultats de la primera onada del 2004 diuen que Catalunya Ràdio es manté líder, seguida de la SER. El cas és que a la classificació no hi és present cap emissora de les ràdios públiques estatals, com Ràdio 4, que es neguen a continuar pagant i figurant en un estudi a qui no do-

nen credibilitat. De fet, la majoria de ràdios catalanes no donen credibilitat a l'EGM, ja que no mesura amb exactitud què escolten els catalans. Per això, l'any passat es va presentar amb bombo i plateret, i gran satisfacció entre el gremi dels afectats, l'acord a què va arribar la Generalitat i l'EGM per fer un recompte més exhaustiu del mapa radiofònic català i els seus nivells d'audiència. Les intencions eren molt bones, però al final no s'ha pogut aplicar en aquesta primera onada del 2004, per la qual cosa seguim com sempre.

Dimarts, 14 d'abril

Cap cap de l'oposició. El president Pasqual Maragall tira endavant la seva iniciativa personal de crear la figura de cap de l'oposició i li dona sou a càrrec del seu Departament de Presidència. Dins d'Esquerra Republicana, la decisió no cau bé: això afavoreix el bipartidisme i dona la idea errònia que només hi ha una alternativa a l'actual president de la Generalitat, diuen. Maragall replica que ERC és membre del Govern i espera que "no tingui enveja de l'oposició". Mentrestant, el conseller en cap, Josep Bargalló, treu ferro a l'afer i diu que "aquest és un tema menor". Sembla que el president pren decisions unilateralment sense encomanar-se a ningú i els republicans no tenen por de danyar la credibilitat del Govern manifestant en públic el seu desacord. Per la seva banda, el nou cap de l'oposició, Artur Mas, renuncia al sou a l'espera que sigui el Parlament qui tramiti aquest nou càrrec. Una manera d'allargassar una polèmica que creu que l'afavoreix.

València i Vila-real, a la semifinal de la UEFA. En una jornada esportiva històrica, el Vila-real CF i el València CF es classifiquen simultàniament per a les semifinals de la Copa de la UEFA. El Vila-real, que bat el Celtic de Glasgow, i el València, que derrota el Girondins de Burdeos, s'enfrontaran la setmana vinent

Dalt, Francesc Camps, president de la Generalitat Valenciana, i Eduardo Zaplana, portaveu del PP al Congrés dels Diputats. Els seus seguidors estan immersos en un enfrontament visceral d'imprevisibles conseqüències. Al costat, Artur Mas, que ha renunciat al sou de cap de l'oposició a l'espera que sigui el Parlament qui tramiti aquest nou càrrec.

en la semifinal. Destaca, per damunt de tot, la insòlita germanor entre els aficionats del Vila-real i els 12.000 seguidors escocesos que arriben a la Plana. Paelles gegants, un ambient al camp increïble i abraços en acabar marquen una convivència tan allunyada de la violència del dia a dia d'altres estadis.

10.000 signatures per una ràdio en català. La plataforma balear Som i Serem, creada per evitar el tancament de Som Ràdio pel Govern de Jaume Matas, s'ha mantingut activa, intentant i aconseguint ser una veu permanent de reivindicació d'una ràdio pública en català a Balears. Ha lliurat a la seu del Govern un manifest amb deu mil signatures de suport amb el qual es reclama que els mitjans audiovisuals públics assumeixin l'esperit que tingué i representà la desapareguda Som Ràdio.

Tensió entre el PSPV i els dirigents empresarials. Els representants empresarials valencians demanen a Joan Ignà-

si Pla, secretari general del PSPV, una reunió urgent per saber quin és el posicionament dels socialistes respecte a les principals infraestructures del País Valencià. Pla, que ja ha tirat en cara als dirigents el seu suport explícit al PP en diverses ocasions, es mostra de nou sorprès per "l'ansietat" que tenen per seguir els dictàmens del Consell.

Dijous, 15 d'abril

Antich podria ser secretari d'Estat. Tot és molt confús, però les informacions, i rumors, apunten que Francesc Antich podria ser secretari d'Estat de Turisme. El que passa és que si ho accepta, la seva continuïtat al front del PSOE balear i, sobretot, la seva candidatura a les Illes el 2007, es complicarien molt. Seria com allunyar-se definitivament de la política illenca. És per això que Antich està valorant els pros i contres. Aquesta setmana o la pròxima es revelarà la incògnita.

Paisatge consular

L'efecte Zapatero, que tantes expectatives desperta entre els més diversos indrets de la geografia política, amenaça a acabar de convertir el País Valencià en una agència consular. Els resultats de les darreres eleccions han deixat el PP descol·locat. El Govern de la Generalitat es troba en fase de "stand by", mentre algú, ací o allà, s'atreveix a posar fi a la baralla orgànica que mantenen el devaluat Eduardo Zaplana i el titular del Consell, Francesc Camps, que presideix un Govern de baixa intensitat. Camps compta, formalment, amb la majoria absoluta a les Corts Valencianes, però això només amaga l'evident minoria en què es troba el seu suport al si del Parlament. Cap iniciativa, doncs, per por al "foc amic". Allò ben cert és que entre comicis, demores i esperances, Camps ha perdut quasi dos anys i té l'agenda política més pendent dels senyals de Madrid que no de les iniciatives pròpies. Pitjor encara, s'hi manté atrinxerat en objectius declarats impossibles pel Govern Zapatero. Les patronals i d'altres *lobbys* empresarials, que vetllen pels propis comptes d'explotació, posen un ciri al déu Camps i un altre al dimoni del PSOE.

I heus ací que els socialistes valencians, encantats amb la derrota local, acaben d'obrir l'agència consular, tot i intentant fer veure les bones influències de què gaudiran amb el Govern central, alhora que replantegen l'oposició des de baluards de l'administració perifèrica de l'estat, ja siga la Delegació del Govern o el centre territorial de RTVE.

Més a l'esquerra, com al nacionalisme, també sembla que esperen instruccions.

País perplex.

Manuel S. Jardí